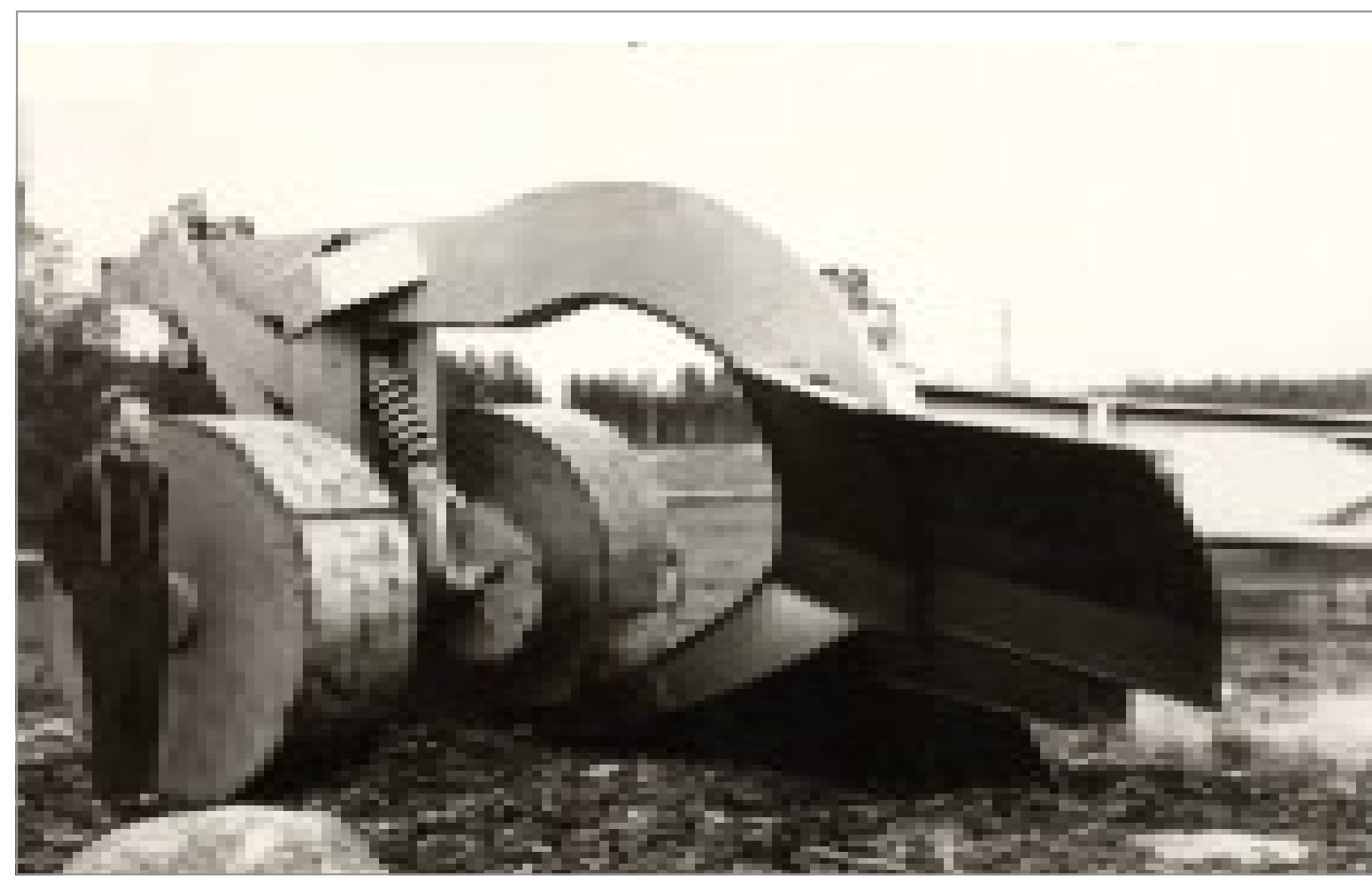

1.

2.

3.

4.

5.

1. Niskasen oja-aura työssä 1960-luvun alussa.
2. Auran mittasuhteet olivat valtavat.
3. Raskas kone ja vetinen suo olivat toisinaan vaikea yhdistelmä.
4. Talviaikaan kaivu onnistui, kun luiskat ajettiin ensin sirkkelillä tai moottorisahalla. Kuva: Erkki Närä. 1966.
5. 1960-luvun lopulta asti metsäoimia on tehty eniten kaivureilla.

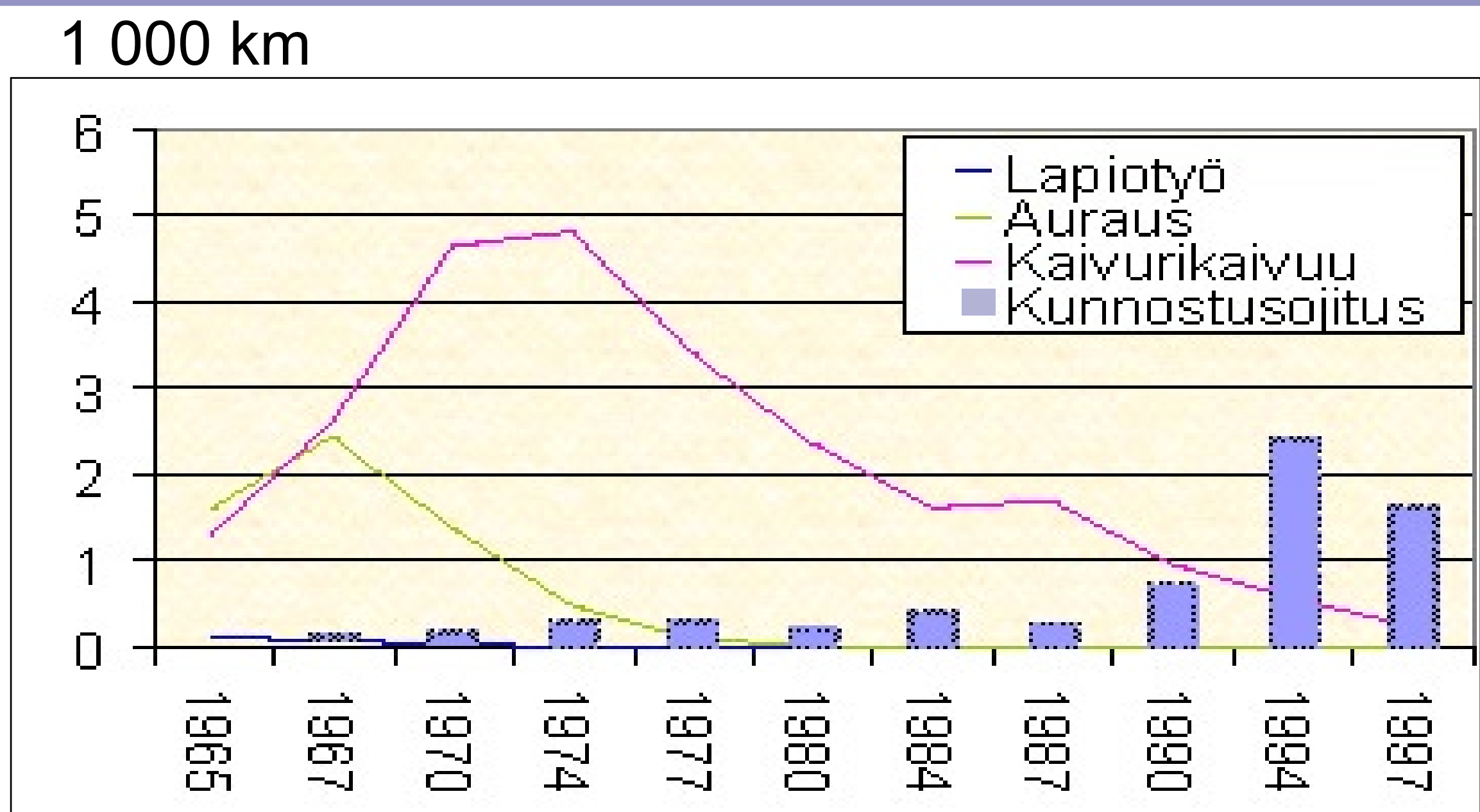
METSÄOJITUSKONEET KEHITTYIVÄT NOPEASTI

Metsäoia-aurojen kehittyttyä lisääntyi auras hitaasti myös Keski-Pohjanmaalla. Voimakas aurasaus jäi maakunnassa lyhyeksi, sillä menetelmä soveltui huonosti paikallisille ohutturpeisille soille, joiden pohjamaa oli usein tiivistä ja kivistä moreenia.

Sittemmin käytetyin työkone niin uudis-

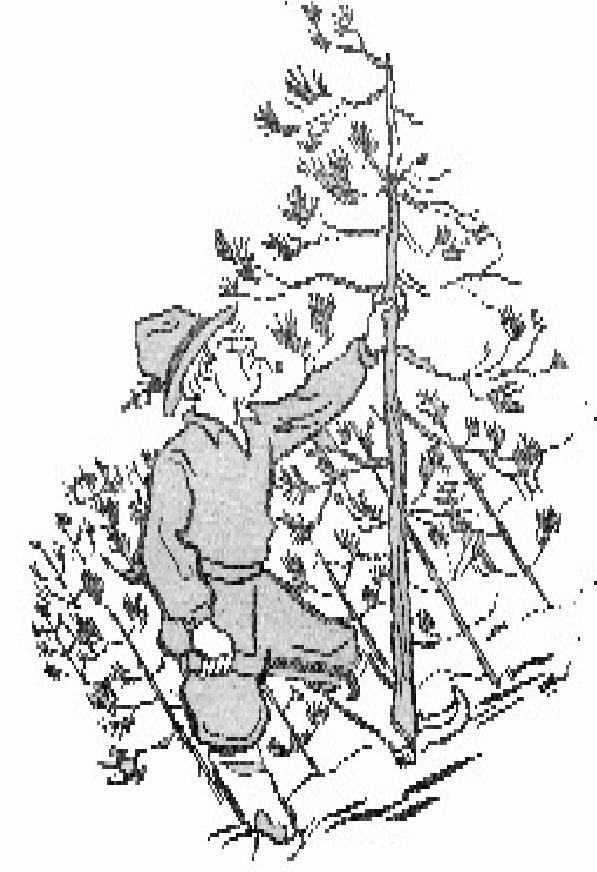
ojituksessa kuin kunnostusojituksessakin on ollut kaivuri. Kaivuri on nopea, ja sen työjälki hyvä.

Lähes kaikki metsäojituskelpoiset suot on nyt kuivattu. Ojien kunnossapidosta on huolehdittava, muuten metsien kasvu tyrehtyy uudelleen.

Ojitustapojen muutos K-P:lla 1965-97.

Metsä-Eemeli

Siemenistä puut ne varttuu
taimistoiksi ensin karttuu
niissäkin on hoitamista
susipuista oksaisista
päästävä on ennen muuta
susi näet kun pientä puuta
pahan kerran ahdistaa
menehtymään sen myös saapi
itse se myös laadultaan
polttopuuksi kelpaa vaan.
Taimistot siis tasaa aina
tämä seikka mieleen paina
puut kun poistat arvottomat
jäljelle jää taimet somat
niistä sitten aikanaan
laatupuuta kasvaa vaan
parhaan tulon metsä tuottaa
siihen voipi täysin luottaa.

1.

1. Metsä-Eemeli jakoi metsänhoito-ohjeita Metsälehdessä vuonna 1951.
2. Hoidettu puusto voi hyvin. Isäntä on juuri harventanut metsänsä Vetelissä.
3. Lannoitteita levitetään metsään käsin talvella 1971. Kuva: Erkki Närä.
4. Metsäautotiet helpottavat liikkumista ja hoitotöitä.

3.

4.

MONINAISET HOITOTYÖT

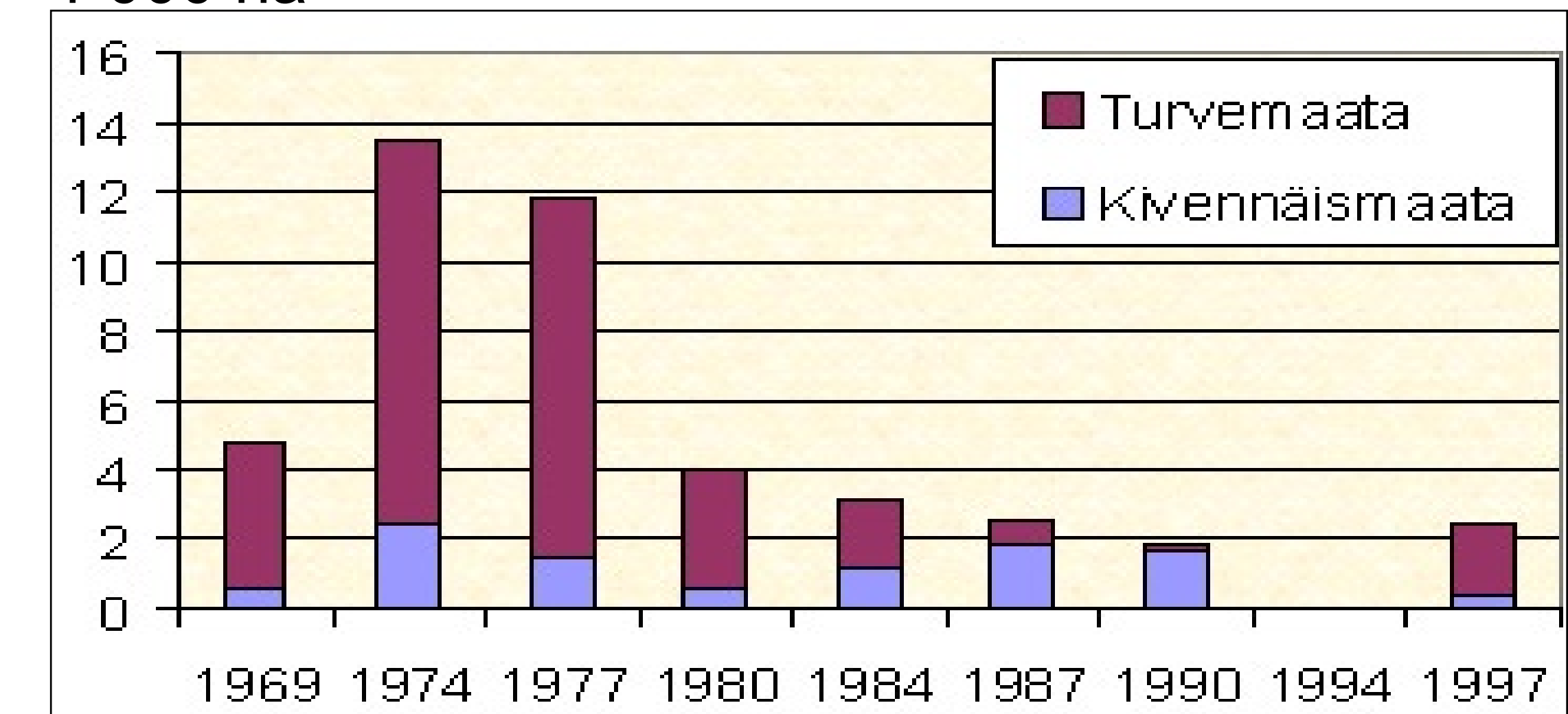
Metsää opittiin hiljalleen hoitamaan aktiivisesti. Havaittiin, että taimikoiden hoito on tärkeää, jotta halutut puut kasvaisivat hyvälaatuisiksi. Taimikoiden hoitotöitä tehtiin paljon 1960-1970-luvuilla ns. työllisyys- eli risusavottatöinä.

Myös vesakkoruiskutuksilla hoidettiin taimikoita. Ruiskutusten huippuaikaa

1970-luvun loppupuoli. Niiden määrä kaikista taimikonhoitotöistä oli kuitenkin marginaalinen.

Puun tuotannon lisäämiseksi lannoitusta tuettiin rahallisesti ja se yleistyi nopeasti Kes-ki-Pohjanmaalla. Erityisesti turvemaat kaipasivat lannoitteita. Kokkolan metsänparannuspiiri suoritti valtaosan lannoituksista.

1 000 ha

Metsämaan lannoitus K-P:lla 1969-97.

1.

2.

1. Metsäkurssin opiskelijat sahan kunnostuksessa 1950-luvulla.
2. Kauko Varonen Haapajärvellä metsänhoitokurssilla 1957.
3. Metsäkurssin opiskelijat ryhmäkuvassa 1938.
4. Kannuksen metsäkurssikeskus 1958.

METSÄOPETUSTA YLI 100 VUOTTA

1900-luvun alussa maanviljelysseurat ja keskusmetsäseurat vastasivat yksityismetsätalouden edistämisestä ja metsänomistajien neuvonnasta.

Metsänhoitolautakunnan perustamisen jälkeen (1929) uusi organisaatio järjesti metsänomistajille runsaasti erilaisia metsäpäiviä, valistustilaisuuksia ja kursse-

1954 metsänhoitolautakunta sai tiedon, että vientimaksurahaston varoin perustettiin uusi metsäkurssikeskus Keski-Pohjanmaalle. Kannuksen kunta lahjoitti koululle tontin ja harjoitusmetsää. Lyhyet kurssit oli tarkoitettu pääosin metsänomistajille. Metsänhoitoyhdistykset hankkivat oppilaita pidemmille, 3 kk:n

Monet menestyneet oppilaat jatkoivat opintojaan edelleen metsäopistoissa valmistuen sieltä metsäteknikoiksi. 1970-luvulle tultaessa aika ajoi Kannuksen metsäkoulun ohitse. Toiminta lopetettiin 1971. Nyt Maaseutuakatemia antaa Kannuksessa metsäalan peruskoulutusta.

Metsälehdessä kannustettiin kaikkia ikään ja sukupuoleen katsomatta lähtemään mukaan metsämarssiin. Hyvää asiaa ja suositeltavia metsänkäsittelytapoja tuotiin esiin mm. humorististen piirustusten ja opettavaisten valokuvien avulla.

Keski-Pohjanmaan Metsänhoitolautakunnan alueella tehtiin metsämarssin aikana toiseksi eniten metsänhoitotöitä Pohjois-Suomen maakuntien alueella. Tapio muisti Metsänhoitolautakuntaa kunniakirjalla.

METSÄMARSSI METSIEN HOITAMISEKSI

Kesäkuussa 1950 marssivat suomalaiset suuren kampanjan saattelemina kilpaa hoitamaan metsiään. Viisipäiväisen marssin tavoitteena oli edistää yksityismetsien hoitoa. Vajaatuottoisina lojuvat metsämaat haluttiin nopeasti tehostetulla metsänviljelyllä ja -hoidolla tuottavaan kuntoon, sillä ammattilaisilla oli huoli puun riittävydestä.

Viisipäiväisen marssin aikana K-P:lla

- raivattiin hakkuualoja 640 ha
- laikutettiin 40 ha
- kulotettiin 17 ha
- kylvettiin 60 ha
- Istutettiin 6 ha
- hoidettiin taimikoita 200 ha
- harvennettiin nuorta metsää 170 ha
- poistettiin roskapuita 350 ha
- karsittiin pystypuita 20 ha

Maakunnallisen kisan voitti Toholampi. Seuraavina tulivat Kannus, Veteli, Kälviä ja Halsua. Yhteensä alueella osallistui marssiin yli 15 500 henkilöä. Metsämarssi tuotti tulosta myös pidemmällä aikavälillä. Metsien hoitoon alettiin kiinnittää entistä enemmän huomiota.